

Et af Tilfældene maa antages at hvile paa en Slags eugenisk Indikation (Frygt for, at en Hudsygdom hos Faderen samt visse uheldige Egenskaber — kriminelle Tilbøjeligheder — hos Forfaderen skulde nedarves paa Barnet). Det skal bemærkes, at Grundlaget for en saadan Antagelse var det løsest tænkelige og uden enhver real, endsiges videnskabelig Støtte.

De øvrige Frifindelser maa formodes at hvile paa Antagelsen af medicinske Indikationer.

Som Følge af, at det store Antal Tilfælde er uoplyste, kan der intet siges om, hvor mange Tilfælde der har været af medicinsk og hvor mange af ikke-medicinsk Beskaffenhed. Men ved Nævningernes Kendelse blev det antaget, at Svangerskabsafbrydelserne i et stort Antal af disse Tilfælde var foretaget paa ulovligt Grundlag.

ad 4. Et Tilfælde af Nyrebetændelse, uden at Sygdommen dog var aktuel paa Afbrydelsens Tidspunkt.

Tre Tilfælde af tidligere svære Fødsler og Aborter, i det ene af Tilfældene tillige Nyrebækkenbetændelse.

To Tilfælde af meget ung Alder og antagelig dermed i Forbindelse staaende Uudviklethed.

ad 5. To af Tilfældene hvilede paa de besvangrede Mødres Ulyst til at føde. Den ene „ønskede ikke Børnevrvøl“, den anden „vilde nyde sin Ungdom en Tid endnu“. I disse to Tilfælde havde Fru Reinhardt alene Ansvar, idet der ikke forelaa nogen Henvisning fra anden Læge.

De øvrige Tilfælde byggede alle paa daarlige økonomiske Vilkaar og Udsigter samt paa en dermed i Forbindelse staaende Depression, der ifølge de henvisende Lægers Udsagn var af en saa dyb Beskaffenhed, at en varig Ødelæggelse eller Svækkelse af Nervesystemet maatte befrygtes.

Statsadvokaten for København, den 20. Januar 1937.

Harald Petersen.

Justitsministeriet.

Tilbagesendes Udvalget under Henvisning til foranstaaende Skrivelse fra Statsadvokaten for København.

Justitsministeriet, den 22. Januar 1937.

Steincke.

Krarup,
Fm.

Folketingets Udvalg angaaende Forslag til Lov om Foranstaltninger i Anledning af Svangerskabsafbrydelse m. v.